Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

den 23 juli 2025*

”Personalmål – Tjänstemän – Rekrytering – Meddelande om en ledig tjänst – Personal i ledande befattning vid kommissionen – Avslag på ansökan – Tillsättning av en annan sökande – Brister i förfarandet för rekrytering – Uppenbart oriktig bedömning – Invändning om rättsstridighet – Rättssäkerhet – Delegering från kommissionens ordförande till hennes kanslichef – Ansvar”

I mål T-613/23,

James Flett, Bryssel (Belgien), företrädd av L. Levi, avocate,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av M. Brauhoff och A. Sauka, båda i egenskap av ombud, biträdda av D. Waelbroeck och A. Duron, avocats,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden R. da Silva Passos samt domarna N. Półtorak, I. Reine, T. Pynnä (referent) och H. Cassagnabère,

justitiesekreterare: handläggaren P. Cullen,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

efter förhandlingen den 9 januari 2025,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

1 James Flett har genom sin talan enligt artikel 270 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska kommissionen den 25 januari 2023. Genom detta beslut utnämndes en annan person än James Flett till tjänsten som juridisk chefsrådgivare på enheten för handelspolitiska frågor och frågor rörande Världshandelsorganisationen vid kommissionens rättstjänst (nedan kallat det angripna beslutet). Han har vidare yrkat ersättning för den skada som han påstår sig ha lidit på grund av detta beslut.

Bakgrund till tvisten

2 Den 23 maj 2022 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om att tjänsten som juridisk chefsrådgivare på enheten för handelspolitiska frågor och frågor rörande Världshandelsorganisationen var ledig och angav däri vilka utvärderingskriterier som gällde för tjänsten. I meddelandet om den lediga tjänsten preciserades att den sökande som valdes ut skulle anställas i lönegrad AD 14 eller AD 15.

3 Till följd av offentliggörandet av meddelandet om en ledig tjänst ansökte åtta sökande om tjänsten, däribland James Flett.

4 Den 8 september 2022 intervjuades dessa åtta sökande av kommissionens förberedande urvalskommitté. Under intervjun ställde den förberedande urvalskommittén fem frågor till sökandena, i syfte att bedöma om de uppfyllde de urvalskriterier som angetts i meddelandet om en ledig tjänst och tilldela var och en av sökandena ett poängtal.

5 Den 27 oktober 2022 valde rådgivande kommittén i utnämningsfrågor (nedan kallad rådgivande kommittén) inom ramen för det första skedet av urvalsförfarandet (nedan kallat det första skedet), på basen av den förberedande urvalskommitténs rapport och poängtabellerna, ut de tre sökande som hade fått de högsta poängtalen, däribland James Flett, som hade fått det högsta poängtalet. Dessa tre sökande skulle därefter delta i prov vid utvärderingscentrumet och intervjuas av rådgivande kommittén inom ramen för det andra skedet av urvalsförfarandet (nedan kallat det andra skedet).

6 Den 22 november 2022 deltog James Flett i proven vid utvärderingscentrumet, vilka bestod av enskilda och gemensamma övningar samt fördjupade intervjuer inriktade på kompetensen inom arbetsledning. På denna grundval sammanställdes en rapport avseende var och en av sökandena.

7 Den 1 december 2022 intervjuades James Flett av rådgivande kommittén, liksom de båda andra sökande som fortfarande var aktuella. Efter det andra skedet ansåg rådgivande kommittén att han inte hade ”den rätta mixen av kompetens och erfarenhet” och valde inte ut honom för en intervju med kommissionens ordförande (nedan kallad ordföranden). Endast A, en annan sökande, valdes ut för denna intervju.

8 Den 25 januari 2023 antog kommissionen det angripna beslutet, genom vilket A (och inte James Flett) utnämndes till tjänsten som juridisk chefsrådgivare på enheten för handelspolitiska frågor och frågor rörande Världshandelsorganisationen.

9 Den 28 februari 2023 lämnade James Flett in ett klagomål mot det angripna beslutet.

10 Den 27 juni 2023 avslog kommissionen klagomålet mot det angripna beslutet (nedan kallat beslutet att avslå klagomålet).

Parternas yrkanden

11 James Flett har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet,

– ogiltigförklara beslutet att avslå klagomålet,

– förplikta kommissionen att ersätta den skada som han orsakats,

– förplikta kommissionen att lägga fram formella ursäkter och ta tillbaka påståendet att han inte är vederbörligen kvalificerad för den aktuella tjänsten, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta James Flett att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Huruvida tribunalen är behörig att pröva det fjärde yrkandet

13 James Flett har yrkat att kommissionen ska lägga fram formella ursäkter och ta tillbaka sitt påstående att han inte är vederbörligen kvalificerad för den aktuella tjänsten.

14 Av fast rättspraxis framgår att det inte ankommer på unionsdomstolen att utfärda föreläggande mot administrationen inom ramen för en lagenlighetsprövning enligt artikel 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (dom av den 9 december 2020, GV/kommissionen, T-705/19, ej publicerad, EU:T:2020:590, punkt 155, och dom av den 30 april 2025, EL/kommissionen, T-325/24, ej publicerad, EU:T:2025:424, punkt 10).

15 James Fletts yrkande ska följaktligen avslås, eftersom tribunalen saknar behörighet.

Föremålet för talan

16 James Flett har yrkat att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, liksom beslutet att avslå klagomålet. Han har hävdat att sistnämnda beslut innehåller mer än endast en bekräftelse av det angripna beslutet, utan att närmare ha styrkt detta påstående.

17 Enligt fast rättspraxis utgör ett administrativt klagomål, såsom det som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän, och ett uttryckligt eller tyst avslag på detsamma en inneboende del av ett komplext förfarande och endast ett villkor för att talan ska kunna väckas vid domstol. Under dessa omständigheter medför talan, även om den formellt sett riktar sig mot avslaget på klagomålet, att tribunalen ska pröva den åtgärd som går den berörde emot och som är föremål för dennes klagomål, under förutsättning att avslaget på klagomålet inte har en annan räckvidd än den åtgärd mot vilken klagomålet har riktats (se dom av den 11 november 2020, AD/Echa, T-25/19, ej publicerad, EU:T:2020:536, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

18 Med beaktande av att det administrativa förfarandet är evolutivt utgör ett uttryckligt beslut om avslag på ett klagomål som endast innehåller kompletterande preciseringar och således begränsar sig till att på ett detaljerat sätt ange skälen till bekräftelsen av det tidigare beslutet inte en åtgärd som går någon emot. Det administrativa förfarandets evolutiva karaktär innebär likväl att dessa kompletterande preciseringar ska beaktas för att bedöma den angripna aktens lagenlighet (dom av den 7 september 2022, Migadakis/Enisa, T-507/21, ej publicerad, EU:T:2022:507, punkt 13).

19 I förevarande fall ska det konstateras att beslutet att avslå klagomålet bekräftar det angripna beslutet genom att skäl anges som stöder sistnämnda beslut. Den omständigheten att kommissionen, som svar på de argument som James Flett framförde i sitt klagomål, föranleddes att precisera skälen till det angripna beslutet kan inte motivera att beslutet att avslå klagomålet betraktas som en självständig åtgärd som går vederbörande emot.

20 Eftersom yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet att avslå klagomålet saknar självständigt innehåll, ska talan följaktligen anses vara formellt riktad mot det angripna beslutet, vars motivering preciseras genom beslutet att avslå klagomålet. Vid prövningen av det angripna beslutets lagenlighet ska således motiveringen i beslutet att avslå klagomålet beaktas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 2020, Veit/ECB, T-474/18, ej publicerad, EU:T:2020:140, punkterna 24 och 25).

Yrkandet om ogiltigförklaring

21 James Flett har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Som första grund har han gjort gällande att bestämmelserna om rekryteringsförfarandet inte iakttogs och att principen om god förvaltningssed åsidosattes. Den andra grunden avser uppenbart felaktiga bedömningar. Den tredje grunden avser att kommissionens beslut avseende politiken för jämställdhet mellan kvinnor och män, vilket återfinns i rapporten från kommissionens 2351:e mötet som hölls i Bryssel (Belgien) den 30 september 2020 [PV(2020) 2351 final av den 11 november 2020], är rättsstridigt (nedan kallat beslutet avseende jämställdhetspolitiken). Som fjärde grund har det gjorts gällande att ordförandens beslut att delegera sina befogenheter till kanslichefen för intervjun med A inte motiverades av tvingande hänsyn till tjänstens intresse och stred mot rättssäkerhetsprincipen.

Den första grunden: Underlåtenhet att iaktta bestämmelserna om rekryteringsförfarandet och åsidosättande av principen om god förvaltningssed

22 James Flett har som första grund hävdat att kommissionen åsidosatte punkterna 5.2.6 och 5.2.7 i kommissionens beslut SEC(2004) 1352/2 av den 26 oktober 2004 om fastställande av dess politik rörande högre tjänstemän (nedan kallat beslutet rörande högre tjänstemän) samt artikel 1.1 i rådgivande kommitténs förfaranderegler. Han anser att kommissionen under alla omständigheter åsidosatte principen om god förvaltningssed.

23 För det första har han anfört att enligt punkt 5.2.6 andra stycket i beslutet rörande högre tjänstemän borde rådgivande kommittén ha upprättat en begränsad lista över alla sökande som var vederbörligen kvalificerade för tjänsten med beaktande av de kriterier som hade publicerats i meddelandet om en ledig tjänst. Han anser att även om rådgivande kommittén kunde begränsa denna lista till en ”grupp sökande”, kunde den inte föra upp en enda sökande på nämnda lista utan att handla rättsstridigt eller åsidosätta förfarandereglerna.

24 Han har vidare betonat att rådgivande kommittén inom ramen för det första skedet bekräftade att han var en vederbörligen kvalificerad sökande. I det andra skedet ansåg rådgivande kommittén att han inte hade ”den rätta mixen av kompetens och erfarenhet”, vilket emellertid inte innebär att dess uppfattning hade ändrats jämfört med den som hade uttryckts i det första skedet.

25 För det andra anser han att artikel 1.1 i rådgivande kommitténs förfaranderegler, enligt vilken det krävs att sökandena klarar av att utöva de funktioner som ingår i en högre tjänst, inte kan motivera att en enda sökande väljs ut efter det andra skedet, med mindre än att rådgivande kommittén tillåts att godtyckligt utesluta sökande på instruktion av chefen för ordförandens kansli.

26 För det tredje anser han att rådgivande kommittén gjorde en jämförande utvärdering av de tre kandidater som var kvar i det andra skedet.

27 För det fjärde har han hävdat att han vägrades en intervju med ordföranden i strid med punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän, eftersom han efter det andra skedet borde ha valts ut av rådgivande kommittén för en intervju.

28 För det femte har han påpekat att kommissionen i beslutet att avslå klagomålet gjorde gällande att ordföranden fortfarande hade möjlighet att kalla honom till en intervju, även om rådgivande kommittén hade uteslutit honom efter det andra skedet. Han anser emellertid att det påstådda förfarandefelet inte avhjälptes genom att en sådan möjlighet förelåg.

29 För det sjätte har han hävdat att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed.

30 Kommissionen har bestritt James Fletts argument.

31 James Flett har för det första hävdat att den omständigheten att han efter det andra skedet inte valdes ut för en intervju med ordföranden innebär ett åsidosättande av de tillämpliga förfarandereglerna.

32 Tribunalen konstaterar att när rådgivande kommittén utvärderar hur kvalificerade sökandena är för den tjänst som ska tillsättas ska den enligt punkt 5.2.6 i beslutet rörande högre tjänstemän endast bedöma sökandenas meriter, med beaktande av resultaten av de fördjupade intervjuer som hållits med dem och resultaten från proven vid utvärderingscentrumet, vilka bland annat

inkluderar intervjuer ”inriktade på kompetensen inom arbetsledning”. Därefter ska rådgivande kommittén upprätta en lista med sökande som innehåller ”alla de som [enligt dess åsikt] svarar mot den profil som anges i den initiala beskrivningen av tjänsten, det vill säga de vederbörligen kvalificerade sökandena”. Denna lista bör tillhandahålla de ansvariga kommissionärerna ett ”tillfredsställande urval” av sökande, samtidigt som den är av en rimlig längd, så att de inte åläggas ”den tunga bördan att göra en jämförande utvärdering av ett stort antal sökande”.

33 I punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän nämns för övrigt uttryckligen ”den eller de utvalda sökande” som intervjuas av den ansvariga kommissionären. Eftersom rådgivande kommittén är skyldig att utesluta sökande som inte har den kompetens som krävs enligt meddelandet om en ledig tjänst, bland annat förmåga att utöva de funktioner som ingår i en högre tjänst, utesluter ovannämnda bestämmelser inte att en enda sökande väljs ut efter det andra skedet.

34 I förevarande fall angav rådgivande kommittén efter det andra skedet James Fletts starka sidor och vissa aspekter som behövde förbättras och drog därefter slutsatsen att ”med beaktande av alla de aspekter som utvärderades vid intervjun [med vederbörande]” hade han inte ”den rätta mixen av kompetens och erfarenhet för att inneha just denna högre tjänst”. Rådgivande kommittén åsidosatte således inte punkt 5.2.6 i beslutet rörande högre tjänstemän när den ansåg att James Flett inte hade den kompetens som krävdes för tjänsten i fråga och beslutade att inte välja ut honom för en intervju med ordföranden. Den omständigheten att endast en annan sökande valdes ut av rådgivande kommittén efter det andra skedet kan inte heller betraktas som ett åsidosättande av denna bestämmelse.

35 Den omständigheten att James Flett valdes ut i det första skedet, först av den förberedande urvalskommittén och därefter av rådgivande kommittén, är inte oförenlig med rådgivande kommitténs beslut att utesluta honom från den begränsade listan efter det andra skedet, med beaktande av urvalsförfarandets progressiva karaktär. Denna progressiva karaktär framgår särskilt av punkt 5.2.6 andra stycket i beslutet rörande högre tjänstemän, där det insisteras på nödvändigheten att i detta skede utvärdera i vilken mån sökandena är kvalificerade för den aktuella tjänsten.

36 Det ska slutligen påpekas att som kommissionen har gjort gällande har James Fletts påstående att förfaranderegleran åsidosattes inte styrkts och påverkar i varje fall inte konstaterandena i punkt 34 ovan. Det ska således underkännas.

37 James Flett har för det andra påstått att artikel 1.1 i rådgivande kommitténs förfaranderegler inte kan motivera att han uteslöts från förfarandet efter det andra skedet, eftersom denna artikel ska tillämpas med iakttagande av punkt 5.2.6 i beslutet rörande högre tjänstemän.

38 I artikel 1.1 i rådgivande kommitténs förfaranderegler anges att den ska ”utvärdera sökandenas förmåga att utöva de funktioner som ingår i en högre tjänst”. Detta urvalskriterium fanns också med i meddelandet om en ledig tjänst och anges i punkt 5.2.6 i beslutet rörande högre tjänstemän, där det föreskrivs att det andra skedet bland annat omfattar intervjuer ”inriktade på kompetensen inom arbetsledning”, såsom det påpekas i punkt 32 ovan.

39 Sökandenas förmåga att utöva de funktioner som ingår i en högre tjänst ska således vara föremål för en fördjupad granskning av rådgivande kommittén i samband med det andra skedet och kan motivera att sökande utesluts i detta långt framskridna skede av förfarandet, trots de kvalifikationer som de kanske annars besitter.

40 Rådgivande kommitténs slutsats efter det andra skedet, enligt vilken James Flett inte hade ”den rätta mixen av kompetens och erfarenhet för att inneha just denna högre tjänst”, anger att han inte hade den kapacitet inom arbetsledning som krävdes för den aktuella tjänsten.

41 Den omständigheten att James Flett med beaktande av kriteriet i artikel 1.1 i rådgivande kommitténs förfaranderegler inte valdes ut efter det andra skedet är således inte oförenlig med punkt 5.2.6 i beslutet rörande högre tjänstemän.

42 Vad slutligen gäller James Fletts påståenden om att rådgivande kommittén har möjlighet att på ett godtyckligt sätt utesluta sökande på instruktion av chefen för ordförandens kansli har dessa inte styrkts. Att han inte valdes ut efter det andra skedet motiverades dessutom av de skäl som det erinras om i punkt 34 ovan. Dessa påståenden ska således underkännas.

43 Vad för det tredje gäller påståendet om en jämförande utvärdering av sökandena saknar det grund. Slutsatsen att James Flett inte hade ”den rätta mixen av kompetens och erfarenhet” kan nämligen inte visa att rådgivande kommittén utvärderade hans meriter mot bakgrund av meriterna för de båda andra sökande som fortfarande var aktuella. Däremot visar den att James Flett enligt rådgivande kommittén inte hade den kompetensnivå som krävdes för att intervjuas av ordföranden, såsom det framgår av punkt 34 ovan.

44 Vad för det fjärde gäller den omständigheten att rådgivande kommittén inte valde ut James Flett till en intervju med ordföranden berodde detta på att han inte motsvarade den kvalifikationsnivå som krävdes för den aktuella tjänsten. Rådgivande kommittén var således inte skyldig att kalla honom till en intervju, såsom det framgår av punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän.

45 För det femte har ordföranden enligt punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän möjlighet att på vissa villkor kalla sådana sökande till intervju som i det andra skedet har uteslutits av rådgivande kommittén, om de sökande som valts ut av rådgivande kommittén inte visar sig vara tillfredsställande.

46 Som James Flett har betonat motsvarar den möjlighet som anges i punkt 45 ovan likväl inte en rättighet för honom att bli intervjuad av ordföranden efter att inte ha blivit utvald av rådgivande kommittén efter det andra skedet.

47 För det sjätte hävdade James Flett i sin ansökan att ”av ovan angivna skäl innebar det inträffade under alla omständigheter även ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed”. Han har således hänvisat till sina argument avseende att han borde ha valts ut av rådgivande kommittén efter det andra skedet, dock utan att styrka sitt påstående. Eftersom dessa argument redan har underkänts såsom ogrundade, kan de inte utan ytterligare förklaringar resultera i ett konstaterande av att principen om god förvaltningssed åsidosattes.

48 I repliken sade James Flett sig vara ”oroad av den uppenbara avsaknaden av god förvaltningssed vad gäller de handlingar och uppgifter som utgör ärendehandlingarna i olika skeden av förfarandet”. Han hävdade att rådgivande kommittén i samband med det andra skedet borde ha innehaft rapporten från det förberedande skedet. Han anförde även bland annat att ordföranden borde ha erhållit alla handlingar rörande honom. Kommissionen hade emellertid inte visat att dessa handlingar faktiskt sändes till ordföranden.

49 Dessa argument anfördes emellertid inte i ansökan, särskilt inte till stöd för påståendet att principen om god förvaltningssed hade åsidosatts.

50 I ansökan gjorde James Flett nämligen endast gällande att de – antagligen ofullständiga – handlingar i ärendet som rådgivande kommittén överlämnat till ordföranden inte gav henne möjlighet att ”seriöst” bedöma huruvida det var lämpligt att kalla honom till en intervju trots att rådgivande kommittén hade uteslutit honom från förfarandet. Ordföranden kunde således inte utöva den möjlighet som anges i punkt 45 ovan.

51 James Flett har följaktligen inte utvecklat sina argument för att visa att principen om god förvaltningssed åsidosattes, vilket han har åberopat separat.

52 Av fast rättspraxis följer emellertid att enligt artikel 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som är tillämplig på förfarandet vid tribunalen enligt artikel 53 första stycket i stadgan, och artikel 76 d i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan innehålla uppgifter om saken i målet samt en kortfattad framställning av de grunder som åberopas. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. I syfte att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning kan en talan endast tas upp till prövning om de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter på vilka talan grundas på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan (se beslut av den 17 november 2020, González Calvet/SRB, T-257/20, ej publicerat, EU:T:2020:541, punkt 9 och där angiven rättspraxis).

53 Eftersom skälen till att kommissionen ska ha åsidosatt principen om god förvaltningssed inte angavs i ansökan, kan de argument som James Flett anförde i repliken inte avhjälpa den bristande tydligheten i ansökan.

54 Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 52 ovan ska det sjätte yrkandet följaktligen avvisas.

55 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Uppenbart oriktiga bedömningar

56 James Flett har som andra grund gjort gällande att rådgivande kommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att inte rekommendera honom för en intervju med ordföranden, samtidigt som den inte förnekade att han var vederbörligen kvalificerad med beaktande av de kriterier som hade publicerats i meddelandet om en ledig tjänst.

57 Han har betonat att denna uppenbart oriktiga bedömning av rådgivande kommittén har ett nära samband med det åsidosättande som beskrivs i den första grunden, även om de är skilda från varandra. Denna oriktiga bedömning medförde inte endast konsekvenser för förfarandet, utan även materiella konsekvenser, för honom såväl som för kommissionen.

58 Vidare har han gjort gällande att för det fall att rådgivande kommittén efter det andra skedet ansåg att han inte var en vederbörligen kvalificerad sökande, gjorde den en uppenbart oriktig bedömning, med hänsyn till hans kvalifikationer och erfarenhet. Den bedömning som rådgivande kommittén gjorde efter det första skedet kunde inte kullkastas i det andra skedet, vare sig på grundval av den rapport från utvärderingscentrumet som anges i punkt 6 ovan eller på grundval av intervjun.

59 James Flett anser i andra hand att om A betraktades som en vederbörligen kvalificerad sökande borde även han ha betraktas som en sådan och ha kallats till en intervju med ordföranden, oberoende av rådgivande kommitténs slutsatser.

60 Kommissionen har bestritt James Fletts påståenden.

61 Av rättspraxis framgår att en bedömning kan anses uppenbart oriktig enbart när den lätt kan upptäckas mot bakgrund av de kriterier som lagstiftaren har avsett att uppställa för administrationens beslutsbefogenheter. För att administrationen ska kunna anses ha gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna som gör att ett beslut ska ogiltigförklaras måste följaktligen bevisningen, som det ankommer på sökanden att inge, vara sådan att administrationens bedömningar förlorar sin trovärdighet. Grunden avseende en uppenbart oriktig bedömning ska med andra ord underkännas, om den ifrågasatta bedömningen, trots de omständigheter som sökanden åberopat, ändå kan anses korrekt eller giltig (dom av den 20 oktober 2021, ZU/kommissionen, T-671/18 och T-140/19, ej publicerad, EU:T:2021:715, punkt 199).

62 Det ska även påpekas att den förberedande urvalskommittén har ett stort utrymme att skönsmässigt utvärdera meriterna hos sökandena till en tjänst, särskilt när den tjänst som ska tillsättas är på en mycket hög nivå. De bedömningar som den förberedande urvalskommittén ska göra när den utvärderar sökandenas förmågor utgör för övrigt ett uttryck för en värdering av varje sökandes prestation vid provtillfället och omfattas av uttagningskommitténs stora utrymme för egna bedömningar. Dessa bedömningar kan endast prövas av en domstol för det fall det har skett en uppenbar överträdelse av bestämmelserna om urvalskommitténs arbete. Det ankommer nämligen inte på tribunalen att ersätta urvalskommitténs bedömning med sin egen (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 21 december 2022, OM/kommissionen, T-118/22, ej publicerad, EU:T:2022:849, punkterna 74 och 75).

63 De båda uppenbart oriktiga bedömningar som James Flett har gjort gällande ska prövas mot bakgrund av ovanstående överväganden.

64 Vad gäller den första påstått uppenbart oriktiga bedömningen utvecklades kriterierna för att välja ut sökande under urvalsförfarandets olika skeden, såsom det anges i punkterna 35 och 39 ovan. Den omständigheten att bedömningen av sökandenas meriter preciserades mellan det första och det andra skedet utgör följaktligen inte i sig en uppenbart oriktig bedömning, utan speglar den progressiva karaktären hos de krav som fastställdes för tillsättningen av den aktuella tjänsten. James Fletts argument på denna punkt kan därför inte godtas.

65 Vad gäller den andra påstått uppenbart oriktiga bedömningen har James Flett hävdat att rådgivande kommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att han inte var kvalificerad för tjänsten och följaktligen inte skulle tas upp på den begränsade lista som överlämnades till ordföranden.

66 Till stöd för sitt påstående har James Flett hänvisat till sin erfarenhet, sina yrkeskvalifikationer, sina lyckade resultat inför såväl den förberedande urvalskommittén som rådgivande kommittén i det första skedet samt den omständigheten att han ”var perfekt förberedd och anser att intervjun gick väldigt bra”.

67 Varken James Fletts övertygelse om att han svarade rätt på de frågor som ställdes under intervjun eller hans yrkeserfarenhet, såsom den framgår av hans cv och hans personliga brev, kan emellertid utgöra obestridliga bevis för att förberedande urvalskommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning eller vara förpliktande för dess bedömningar av den kunskap och förmåga som han visade prov på under den muntliga intervjun (se, analogt, dom av den 21 december 2022, OM/kommissionen, T-118/22, ej publicerad, EU:T:2022:849, punkt 78).

68 Att en sökande har erfarenhet eller specifika kunskaper inom ett direktorats arbetsområde kan dessutom vara mindre avgörande än allmänna egenskaper såsom förmåga att leda och att analysera eller ett gott omdöme, eftersom teknisk erfarenhet och kunskap alltid kan hittas på själva direktoratet (dom av den 11 juli 2007, Konidaris/kommissionen, T-93/03, EU:T:2007:209, punkt 74). På samma sätt kan urvalskommittén, när det gäller ett kriterium för bedömning av förmåga och inte för kontroll av kunskaper, vid utvärderingen av en sökande beakta såväl sökandens svar på frågor avseende andra kriterier som sökandens personlighet, vilken kan lysa igenom av sökandens attityd under det muntliga provet (dom av den 8 juli 2010, Wybranowski/kommissionen, F-17/08, EU:F:2010:83, punkt 66).

69 Som det anges i punkt 34 ovan konstaterade rådgivande kommittén efter det andra skedet visserligen att James Flett hade starka sidor, men även att det fanns vissa aspekter som behövde förbättras, och drog därefter slutsatsen att han inte hade den kompetens som krävdes för den aktuella tjänsten.

70 Den omständigheten att han valdes ut efter det första skedet kan förövrigt inte, utan att beröva det andra skedet all ändamålsenlig verkan, föranleda konstaterandet att rådgivande kommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning.

71 Den bevisning som James Flett har åberopat är följaktligen inte tillräcklig för att rådgivande kommitténs bedömningar ska förlora sin trovärdighet. Den visar således inte att det förelåg en uppenbart oriktig bedömning.

72 James Flett anser i andra hand att om A betraktades som en ”vederbörligen kvalificerad sökande” ”med beaktande av de publicerade kriterierna”, borde även han ha placerats i samma kategori och att om en enda sökande skulle väljas ut till följande skede i förfarandet borde det ha varit han. Vid förhandlingen preciserade James Flett att han inte hade för avsikt att göra en jämförande bedömning av honom och A.

73 Eftersom James Flett inte har angett exakt vad han anser styrker hans ståndpunkt, kan dessa påståenden inte godtas.

74 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Huruvida beslutet avseende jämställdhetspolitiken är rättsstridigt

75 Som tredje grund har James Flett åberopat att beslutet avseende jämställdhetspolitiken, i enlighet med vilket ordföranden efter det andra skedet anförtrodde kanslichefen att intervjua A, är delvis rättsstridigt. Således är det angripna beslutet, som antogs till följd av denna intervju, rättsstridigt.

76 James Flett anser att ordförandens möjlighet att delegera den intervju som hålls efter det andra skedet strider mot regeln att ordföranden själv ska intervjua de sökande som har valts ut av rådgivande kommittén.

77 Vidare har denna möjlighet till delegering inget samband med det mål som eftersträvas med beslutet avseende jämställdhetspolitiken.

78 Dessutom borde ordföranden kunna delegera genomförandet av intervjuer till sin kanslichef endast som en sista utväg, om de inte kan delegeras till andra kommissionärer. Det är inte motiverat att endast ordföranden, och inte andra kommissionärer, ges denna möjlighet att delegera intervjuer till kanslichefen.

79 James Flett har även anfört att ordföranden inte får delegera genomförandet av intervjuer till en tjänsteman som inte har politiska kvalifikationer eller politisk legitimitet.

80 Slutligen har James Flett hävdat att ordföranden systematiskt delegerar intervjuer till kanslichefen, trots att de i första hand borde delegeras till andra kommissionärer och endast om tvingande hänsyn till tjänstens intresse motiverar det.

81 Kommissionen har bestritt James Fletts påståenden.

82 Kommissionen anser att James Fletts argumentation är verkningslös, eftersom den omständigheten att intervjun efter det andra skedet utfördes av chefen för ordförandens kansli inte hade några rättsliga verkningar med avseende på James Flett.

83 Vidare har kommissionen bestritt James Fletts påståenden att beslutet avseende jämställdhetspolitiken är rättsstridigt.

84 Slutligen anser kommissionen att för det fall att den delegering som gjordes i enlighet med beslutet avseende jämställdhetspolitiken bedöms vara rättsstridig, är det angripna beslutet självt under inga omständigheter rättsstridigt, eftersom tillsättningsmyndigheten utgjordes av kommissionskollegiet. Såväl ordföranden som kommissionärerna innehade alla relevanta uppgifter som behövdes för att anta ett självständigt och upplyst beslut.

85 Det ska först prövas huruvida de argument som James Flett har anfört inom ramen för den tredje grunden har verkan, vilket kommissionen har bestritt, innan det bedöms huruvida de är välgrundade.

– Huruvida de argument som James Flett har anfört inom ramen för den tredje grunden har verkan

86 Kommissionen har hävdat att eftersom James Flett inte kallades till intervju med ordföranden, påverkades han inte rättsligt av detta skede i förfarandet. Enligt kommissionen ankom det under alla omständigheter på kommissionskollegiet ensamt att anta det angripna beslutet.

87 James Flett, å sin sida, anser att han påverkades av alla skeden i det förfarande som ledde fram till antagandet av det angripna beslutet, även de som följde efter det andra skedet. Vid förhandlingen hävdade han dessutom att det inte kunde uteslutas att om ordföranden själv hade genomfört intervjun med A, skulle hon ha kallat även honom till intervju i enlighet med punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän.

88 Tribunalen påpekar härvid att i beslutet avseende jämställdhetspolitiken föreskrivs att ”de sökande som har valts ut av rådgivande kommittén för en tjänst som generaldirektör eller en högre tjänst vid en av ordförandens avdelningar ska intervjuas av ordföranden själv [och att i] fall

som vederbörligen motiveras av tvingande hänsyn till tjänstens intresse kan ordföranden delegera denna uppgift till andra kommissionärer eller till sin kanslichef innan hon lämnar sitt förslag till utnämning till kollegiet”.

89 Frågan uppkommer då huruvida den omständigheten att intervjun med A, om det antas att den var rättsstridig, genomfördes av chefen för ordförandens kansli och inte av ordföranden själv, kan leda till en ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Det måste härvid undersökas huruvida en sådan rättsstridighet kunde orsaka James Flett skada.

90 Av punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän följer att på grundval av resultaten av de intervjuer som hålls med den eller de sökande som har klarat det andra skedet kan den ansvariga kommissionären, i förevarande fall ordföranden, anse att det urval som gjorts av rådgivande kommittén inte är tillfredsställande. I en sådan situation kan ordföranden, om det är vederbörligen motiverat och i samtycke med den kommissionär som ansvarar för personal och administration, intervjua sökande som efter det andra skedet inte har valts ut av rådgivande kommittén.

91 Enligt punkt 5.2.8 i beslutet rörande högre tjänstemän fattar kommissionskollegiet beslut om utnämning på grundval av ett motiverat yttrande från rådgivande kommittén och ett motiverat förslag av den kommissionär som ansvarar för personal och administration, vilket har utarbetats i samtycke med ordföranden. Ordföranden fattar sitt beslut efter intervjuer med de sökande som har klarat det andra skedet, på grundval av det motiverade yttrandet från rådgivande kommittén, och i samråd med den berörda generaldirektören när det rör sig om en tjänst som chefsrådgivare. I samma punkt föreskrivs dessutom att den ansvariga kommissionären, i förevarande fall ordföranden, ska ha en framträdande roll i det slutliga valet av personer som arbetar direkt för henne på en högre tjänstenivå.

92 När A intervjuades var det fortfarande möjligt att James Flett skulle bli intervjuad, eftersom ordföranden behöll möjligheten att kalla honom till intervju i det fallet att hon inte hade varit nöjd med A:s ansökan efter dennes intervju med kanslichefen. Det sätt på vilket denna intervju genomfördes och således identiteten hos den person som ansvarade för den kan emellertid ha påverkat dess utgång och *in fine* ordförandens beslut om huruvida James Flett skulle kallas till intervju.

93 Även om det ankom på kommissionskollegiet ensamt att fatta det slutliga beslutet om den aktuella utnämningen ska det dessutom erinras om att som det anges i punkt 91 ovan förblev, enligt punkt 5.2.8 i beslutet rörande högre tjänstemän, ordförandens roll före utnämningen avgörande.

94 Av det ovan anförda följer att den omständigheten att intervjun med A genomfördes av chefen för ordförandens kansli och inte av ordföranden själv kan ha skadat James Flett genom att påverka hans rättsliga situation, vilket innebär att denna rättsstridighet i samband med genomförandet av intervjun kan föranleda en ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

95 Kommissionens argumentation, enligt vilken den tredje grunden saknar verkan, ska således underkännas.

– *Huruvida beslutet avseende jämställdhetspolitiken är rättsstridigt*

96 James Flett har för det första hävdat att den delegering som föreskrivs i beslutet avseende jämställdhetspolitiken strider mot den allmänna regel enligt vilken sökandena ska intervjuas av ordföranden.

97 Tribunalen påpekar härvid att i punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän föreskrivs att sökandena till en tjänst av det slag som avses i förevarande fall ska intervjuas av den ansvariga kommissionären, i förevarande fall ordföranden, om de efter det andra skedet väljs ut av rådgivande kommittén.

98 Den möjlighet som föreskrivs i beslutet avseende jämställdhetspolitiken, att till kanslichefen delegera den intervju som hålls efter det andra skedet, ska göra det möjligt att ”säkerställa att förfarandena genomförs smidigt och snabbt” när detta motiveras ”av tvingande hänsyn till tjänstens intresse”.

99 Eftersom denna möjlighet till delegering syftar till att i vederbörligen motiverade fall avvika från det förfarande som föreskrivs i punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän inverkar den inte på ordförandens principiella behörighet.

100 James Flett har för det andra hävdat att den möjlighet till delegering som ordföranden ges inte har något samband med det mål som eftersträvas genom beslutet avseende jämställdhetspolitiken.

101 Emellertid har James Flett inte förklarat på vilket sätt denna avsaknad av ett samband skulle kunna påverka lagenligheten hos beslutet avseende jämställdhetspolitiken.

102 James Flett anser för det tredje att ordföranden bör ha möjlighet att delegera den intervju som hålls efter det andra skedet till sin kanslichef endast i den situationen att den inte i första hand kan delegeras till någon av kommissionärerna.

103 Tribunalen påpekar härvid att beslutet avseende jämställdhetspolitiken, som antogs 2020 och som specifikt reglerar delegeringar från ordföranden, utgör ett undantag från punkt 5.2.7 i beslutet rörande högre tjänstemän, i dess lydelse från 2007.

104 I beslutet avseende jämställdhetspolitiken, som antogs 2020, föreskrivs till skillnad från i beslutet rörande högre tjänstemän, i dess lydelse från 2007, att ordföranden utan åtskillnad och prioritetsordning kan bemyndiga sin kanslichef på samma sätt som en kommissionär.

105 Tribunalen konstaterar att James Flett inte har visat att ordföranden är skyldig att följa samma regler avseende delegering som kommissionärerna, för vilka det endast föreskrivs en delegeringsmöjlighet till andra kommissionärer, men inte till deras kanslichef.

106 James Flett anser för det fjärde att chefen för ordförandens kansli inte är behörig att intervjua sökande till en tjänst som chefsrådgivare, eftersom han inte har någon politisk legitimitet.

107 Emellertid har James Flett inte åberopat någon norm som skulle hindra att en tjänsteman som har utnämnts till chef för ordförandens kansli tillfälligtvis genomför intervjuer med sökande till en tjänst som chefsrådgivare. Det ska dessutom betonas att kanslichefen är en nära medarbetare till ordföranden och att det finns ett nära förtroendeförhållande mellan dem. Detta argument ska således underkännas.

108 James Flett har slutligen anfört att delegeringen från ordföranden till hennes kanslichef är systematisk.

109 Detta argument, som avser det sätt på vilket beslutet avseende jämställdhetspolitiken tillämpas, gör det inte möjligt att fastställa att nämnda beslut är rättsstridigt. Det ska därför underkännas i den mån som det avser lagenligheten hos beslutet avseende jämställdhetspolitiken.

110 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Huruvida den delegering som ordföranden gjorde var rättsstridig

111 James Flett har som fjärde grund bestritt att ordförandens delegering av intervjun med A till kanslichefen var lagenlig med beaktande av de villkor för delegering som anges i beslutet avseende jämställdhetspolitiken. Mot bakgrund av dessa villkor anser han att den intervju som chefen för ordförandens kansli höll med A var rättsstridig samt att denna rättsstridighet gör att hela förfarandet och följaktligen det angripna beslutet var rättsstridigt.

112 Delegeringen av intervjun till chefen för ordförandens kansli efter det andra skedet motiverades nämligen inte av tvingande hänsyn till tjänstens intresse. Eftersom delegeringen skedde muntligen är motiveringen till den inte känd. Delegeringen offentliggjordes dessutom inte tillräckligt, vilket strider mot rättssäkerhetsprincipen.

113 Enligt beslutet avseende jämställdhetspolitiken hade ordföranden för övrigt möjlighet att delegera en sådan uppgift till sin kanslichef endast i det fall att hon inte i första hand kunde delegera den till en av kommissionärerna.

114 Kommissionen har bestritt James Fletts påståenden.

115 För det första anser kommissionen att James Fletts argumentation saknar verkan, eftersom chefen för ordförandens kansli genomförde intervjun efter det andra skedet och intervjun således inte hade några rättsliga verkningar med avseende på James Flett.

116 Dessutom anser kommissionen att enligt beslutet avseende jämställdhetspolitiken krävs det inte att en delegering från ordföranden till kanslichefen sker skriftligen och att ett sådant krav för övrigt kan medföra en orimlig arbetsbörda för ordföranden.

– Huruvida de argument som James Flett har anfört inom ramen för den fjärde grunden har verkan

117 Kommissionen har bestritt att den fjärde grunden har verkan. Eftersom James Flett inte kallades till intervju med ordföranden, påverkades han inte rättsligt av detta skede i urvalsförfarandet. Dessutom ankom det på kommissionskollegiet ensamt att anta det angripna beslutet.

118 Denna argumentation ska underkännas av de skäl som anges i punkterna 88–94 ovan.

– *Huruvida den delegering som ordföranden gjorde var rättsstridig*

119 James Flett har gjort gällande att ordförandens delegering av intervjun till sin kanslichef inte motiverades av tvingande hänsyn till tjänstens intresse samt att det på grund av avsaknaden av skriftliga underlag inte är möjligt att bedöma huruvida sådana hänsyn förelåg.

120 Tribunalen konstaterar härvid att enligt lydelsen i beslutet avseende jämställdhetspolitiken är ordföranden, när hon vill delegera en intervju till sin kanslichef, inte skyldig att göra detta skriftligen.

121 I beslutet avseende jämställdhetspolitiken motiveras vidare ordförandens möjlighet till delegering med behovet av att ”rationalisera vissa aspekter av förfarandet för urval av högre tjänstemän i syfte att säkerställa att förfarandena genomförs smidigt och snabbt”. Detta krav på skyndsamhet anges även i riktlinjerna rörande förfarandena för rekrytering av tjänstemän, i vilka det i punkt 5.2 anges att ”[k]anslierna ska anstränga sig för att snarast möjligt anordna intervjuer med de utvalda sökandena[och att] intervjuerna ska genomföras inom en månad efter det att handlingarna har överlämnats av rådgivande kommitténs sekretariat”. Av detta följer, som kommissionen har betonat, att ett systematiskt krav på att delegeringen ska ske skriftligen skulle kunna strida mot det mål avseende smidighet och skyndsamhet som eftersträvas med beslutet avseende jämställdhetspolitiken.

122 Som det erinras om i punkt 91 ovan har ordföranden emellertid en avgörande roll i urvalsförfarandet till högre tjänster av det slag som avses i förevarande fall. I beslutet avseende jämställdhetspolitiken föreskrivs således att ”de sökande som har valts ut av rådgivande kommittén för … en högre tjänst vid en av ordförandens avdelningar ska intervjuas av ordföranden själv”. I beslutet avseende jämställdhetspolitiken föreskrivs således i princip en företrädesrätt för ordföranden att välja de högre tjänstemän som ska tjänstgöra under henne, i syfte att upprätta en arbetsrelation grundad på förtroende med dem, med beaktande av den höga ansvarsnivå som deras arbete kräver.

123 I beslutet avseende jämställdhetspolitiken villkoras ordförandens delegering av att det rör sig om ”fall som vederbörligen motiveras av tvingande hänsyn till tjänstens intresse”. En sådan delegering kan således inte ske utan att detta villkor är uppfyllt.

124 Eftersom ordföranden, såsom kommissionen har bekräftat, i förevarande fall delegerade genomförandet av intervjun med A till sin kanslichef utan att detta gjordes skriftligen eller dokumenterades på annat sätt, kan tribunalen på basen av handlingarna i målet emellertid inte kontrollera huruvida det förelåg omständigheter som utgjorde ”tvingande hänsyn till tjänstens intresse” som ”vederbörligen motiverade” nämnda delegering eller huruvida dessa var välgrundade. När tribunalen frågade kommissionen om detta vid förhandlingen angav den inte heller vilka specifika skäl som hade föranlett ordföranden att delegera genomförandet av intervjun med A till sin kanslichef.

125 Kommissionen lämnade nämligen inga exakta uppgifter om de hänsyn till tjänstens intresse som hindrade ordföranden från att i enlighet med punkt 5.2 i riktlinjerna rörande förfarandena för rekrytering av tjänstemän, som anges i punkt 121 ovan, intervjua A under månaden efter det att sekretariatet för rådgivande kommittén hade överlämnat A:s ansökningshandlingar.

126 Eftersom kommissionen inte har motiverat varför ordförandens delegering av intervjun till kanslichefen berodde på ”tvingande hänsyn till tjänstens intresse”, ska det konstateras att de villkor som fastställs i beslutet avseende jämställdhetspolitiken åsidosattes genom nämnda delegering.

127 När det gäller frågan huruvida ett sådant åsidosättande av beslutet avseende jämställdhetspolitiken kan medföra en ogiltigförklaring av det angripna beslutet ska det erinras om att som motvikt till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som tillsättningsmyndigheten tillerkänns inom ramen för ett förfarande för rekrytering till en tjänst som ska tillsättas i en mycket hög lönegrad, är den myndighet som har detta bedömningsutrymme skyldig enligt rättspraxis att iaktta de garantier som unionens rättsordning ger i administrativa förfaranden, däribland skyldigheten att noggrant och opartiskt undersöka alla relevanta omständigheter i det aktuella fallet. Denna behörighet ska således utövas med fullt iakttagande av alla relevanta bestämmelser, det vill säga inte bara meddelandet om en ledig tjänst, utan även eventuella förfaranderegler som myndigheten har antagit för utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Underlåtenhet att iaktta de förfaranderegler för antagandet av en akt som har fastställts av den behöriga institutionen själv utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2007, Angelidis/parlamentet, T-113/05, EU:T:2007:386, punkterna 61 och 62 och där angiven rättspraxis).

128 Om unionsdomstolen vid prövningen av den aktuella akten finner att den inte har antagits på ett korrekt sätt, ska den dra konsekvenserna av att en väsentlig formföreskrift har åsidosatts och därmed ogiltigförklara den akt som är behäftad med en sådan brist (dom av den 30 maj 2024, Vialto Consulting/kommissionen, C-130/23 P, EU:C:2024:439, punkt 55). På samma sätt medför ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, vilka är av grundläggande betydelse för rättssäkerheten, ogiltigförklaring av den felaktiga akten, utan att det är nödvändigt att fastställa förekomsten av skada (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2007, Angelidis/parlamentet, T-113/05, EU:T:2007:386, punkt 76 och där angiven rättspraxis).

129 I förevarande fall ingår beslutet avseende jämställdhetspolitiken i de förfaranderegler som kommissionen måste följa vid genomförandet av rekryteringsförfarandet i fråga.

130 Som det anges i punkterna 92–94 ovan påverkas inriktningen i ordförandens rekommendation och följaktligen kommissionskollegiets slutliga beslut om utnämning dessutom nödvändigtvis av resultaten av de intervjuer som genomförs efter det andra skedet.

131 Av detta följer att åsidosättandet av beslutet avseende jämställdhetspolitiken utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter som medför att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras.

132 Talan ska följaktligen bifallas såvitt avser den fjärde grunde och det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att uttala sig om de begäranden om åtgärder för processledning som James Flett har framställt.

Yrkandet om skadestånd

133 James Flett har begärt att 100 000 euro ska utges som ersättning för den ideella skada som han har lidit. Detta belopp beaktar den omständigheten att rekryteringsförfarandet snedvreds, att kommissionen vägrade att åtgärda de påstådda bristerna i nämnda förfarande och att kommissionen allvarligt skadade hans yrkesmässiga anseende.

134 James Flett har även hävdat att om han hade utnämnts till tjänsten som juridisk chefsrådgivare skulle han ha erhållit en högre lön från och med den 1 februari 2023.

135 Kommissionen har bestritt James Fletts argument.

136 Enligt fast rättspraxis förutsätter unionens skadeståndsansvar att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan. Dessa tre villkor är kumulativa, vilket innebär att om ett av dem inte är uppfyllt, föreligger inte skadeståndsskyldighet för unionen (se dom av den 25 juni 2020, XH/kommissionen, T-511/18, EU:T:2020:291, punkt 161 och där angiven rättspraxis).

137 Eftersom det ovan har konstaterats att det angripna beslutet var rättsstridigt, är det första av de villkor som anges i punkt 136 ovan uppfyllt i förevarande fall.

138 Vad gäller det andra av de villkor som anges i punkt 136 ovan ska åtskillnad göras mellan ideell och materiell skada.

139 Vad gäller den ideella skada som James Flett har gjort gällande framgår det av fast rättspraxis att när skadeståndsyrkandet grundar sig på att den ogiltigförklarade akten är rättsstridig, vilket är fallet i förevarande fall, utgör tribunalens ogiltigförklaring i sig en lämplig och i princip tillräcklig gottgörelse för all ideell skada som sökanden kan ha lidit, om sökanden inte visar att han eller hon har lidit en ideell skada som inte kan gottgöras fullt ut genom denna ogiltigförklaring. Det har således slagits fast att en ogiltigförklaring av en akt, när ogiltigförklaringen saknar ändamålsenlig verkan, inte i sig kan utgöra en lämplig och tillräcklig gottgörelse för all ideell skada som den ogiltigförklarade akten har orsakat (se dom av den 14 december 2022, SU/Eiopa, T-296/21, EU:T:2022:808, punkterna 108 och 109 och där angiven rättspraxis).

140 I förevarande fall har James Flett inte visat att han har lidit ideell skada som inte kan gottgöras fullt ut genom ogiltigförklaringen av det angripna beslutet.

141 Framför allt har det, i motsats till vad James Flett har hävdat, inte fastställts att A efter ogiltigförklaringen av det angripna beslutet nödvändigtvis kommer att återutnämnas.

142 James Fletts yrkande om ersättning för ideell skada ska därför avslås.

143 Vad gäller den påstådda materiella skadan ska det anses att James Flett har yrkat ersättning för att ha förlorat en möjlighet att rekryteras till den aktuella tjänsten.

144 Av rättspraxis följer att en förlorad möjlighet utgör en ersättningsgill ekonomisk skada, under förutsättning att den är tillräckligt styrkt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 november 2010, harmoniseringskontoret/Simões Dos Santos, T-260/09 P, EU:T:2010:461, punkt 104).

145 James Flett har hävdat att han för det fall att han hade valts ut till den aktuella tjänsten skulle ha utnämnts i lönegrad AD 15, då han redan innehade lönegrad AD 14, löneklass 2. Han har således lidit skada motsvarande skillnaden mellan grundlönerna i dessa båda lönegrader räknat från den dag då det angripna beslutet fick verkan.

146 Detta påstående, vilket för övrigt har bestritts av kommissionen, har emellertid inte styrkts av James Flett. Det har således inte fastställts att han skulle ha rekryterats till den aktuella tjänsten i lönegrad AD 15, och inte i lönegrad AD 14. Han har således inte lagt fram någon bevisning för att han lidit en verklig och slutgiltig skada.

147 Av fast rättspraxis följer för övrigt att för att en förlorad möjlighet ska kunna fastställas och ge upphov till ersättning, måste den vara verklig och slutgiltig (se dom av den 14 december 2022, SU/Eiopa, T-296/21, EU:T:2022:808, punkt 83 och där angiven rättspraxis). Det ska härvid påpekas att även om ordföranden kunde ha kallat James Flett till intervju i det fall att intervjun med A inte hade ansetts vara tillfredsställande, kunde hon också ha kallat den andra sökande till intervju som inte hade valts ut av rådgivande kommittén efter det andra skedet. Det kan således i förevarande fall inte fastställas att den förlorade möjlighet som James Flett har gjort gällande var verklig.

148 Yrkandet om ersättning för materiell skada ska följaktligen avslås.

149 Av det ovan anförda följer att yrkandet om skadestånd ska avslås.

Rättegångskostnader

150 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

151 James Flett har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen i allt väsentligt har tappat målet ska James Fletts yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) **Det beslut som meddelades av Europeiska kommissionen den 25 januari 2023 om tillsättning av en juridisk chefsrådgivare på enheten för handelspolitiska frågor och frågor rörande Världshandelsorganisationen vid kommissionens rättstjänst ogiltigförklaras.**

2) **Talan ogillas i övrigt.**

3) **Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för James Flett.**

da Silva Passos Półtorak Reine

Pynnä Cassagnabère

Meddelad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 23 juli 2025.

Underskrifter